

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a Mgr. Jana Schneeweise ve věci

žalobkyně: **BPO Czech, s.r.o.**, IČO 28707303
sídlem Ve Smečkách 1258/6, 110 00 Praha 1
zastoupená společností UNTAX, s.r.o.
sídlem U Továren 256/14, 102 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 1039/32, 110 00 Praha 1

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Změna žaloby se nepřipouští.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 18. 1. 2021 domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného, která měla spočívat v neproplacení V. etapy projektu č. 2.2 ITS02/074 „Centrum profesionálních služeb Štětí“ podle rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 2. 7. 2010, č. j. 2614-10/2.2ITS02-074/10/08200.

2. Žalobkyně blíže uvedla, že dne 4. 5. 2020 vyzvala žalovaného k neprodlenému proplacení V. etapy projektu podle výše uvedeného rozhodnutí o poskytnutí dotace. Žalovaný přípisem ze dne 7. 5. 2020, č. j. MPO 150887/20/61400, potvrdil přijetí podání s tím, že se danou žádostí zabývá. Žalobkyně podala dne 11. 12. 2020 podnět na ochranu proti nečinnostem žalovaného a dosud nebyla vyrozuměna, že by nadřízený orgán učinil jakákoliv opatření proti nečinnosti. Žalovaný je tak flagrantně nečinný.
3. Žalovaný ve svém písemném vyjádření uvedl, že dle jeho názoru se jedná o předčasný návrh, neboť žalobkyně podala žalobu dne 18. 1. 2021, aniž by vyčkala na vyřízení jejího podnětu k opatření proti nečinnosti ze dne 11. 12. 2020. Dále žalovaný uvádí, že ministr průmyslu a obchodu v reakci na podnět k zahájení opatření proti nečinnosti vydal dne 20. 1. 2021 usnesení, jímž žalovanému uložil ve lhůtě 30 dnů od právní moci usnesení rozhodnout ve věci. Právní moci nabylo usnesení dne 2. 2. 2021, když se žalobkyně vzdala práva na odvolání. V této lhůtě, konkrétně dne 1. 3. 2021, žalovaný vydal rozhodnutí ve věci, proti němuž podala žalobkyně ve lhůtě námitky. Žalovaný tak není nečinný a soud by měl žalobu zamítnout. Pro úplnost žalovaný doplňuje, že se shoduje s právním názorem Městského soudu v Praze vysloveného v usnesení ze dne 4. 2. 2021, č. j. 14 A 124/2020-23, a sice že daná věc mohla být vyřízena dvěma způsoby. Buď faktickým úkonem – vyplacením dotace či vydáním rozhodnutí – opatření dle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „rozpočtová pravidla“). Nečinnostní žalobou se lze však domáhat pouze vydání rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. Soud by tedy mohl vyhověním žalobě docílit pouze vydání rozhodnutí, jímž nebude dotace proplacena a tím by předjímal další postup žalovaného.
4. Žalobkyně dne 8. 6. 2021 požádala o změnu žalobního typu na žalobu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu s odůvodněním, že žalovaný vydal dne 1. 3. 2021 rozhodnutí č. j. MPO 224484/21/61100/61150, kterým rozhodl o dočasném nevyplacení částky dotace. Žalobkyně navrhuje, aby soud rozhodl, že nečinnost žalovaného ve vztahu k vyplacení dotace do 1. března 2021 podle Rozhodnutí o poskytnutí dotace vydaného dne 2. července 2010 pod č. j. 2614-10/2.2ITS02-074/10/08200 byla nezákonným zásahem správního orgánu podle ust. § 82 s. ř. s.
5. Městský soud v Praze přezkoumal v žalobě tvrzenou nečinnost na základě skutkového stavu zjištěného ke dni rozhodnutí (§ 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
6. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s takovým projednáním věci výslovně souhlasili. Soud proto postupoval v souladu s ust. § 51 s. ř. s.
7. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
8. Podle ust. § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel *Poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přibližně poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. i).*

9. Podle ust. § 79 odst. 1 s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.*
10. Podle ust. § 81 odst. 1 s. ř. s. *Soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.*
11. Z výše citovaného ustanovení vyplývá, že nečinnostní žalobu je možné podat pouze za účelem vydání rozhodnutí, a to rozhodnutí ve věci. Nezbytnou podmínkou pro takové rozhodnutí je probíhající správní řízení. V dané věci je však třeba toto ustanovení vykládat ve světle § 14e rozpočtových pravidel. Opatření vydané dle tohoto ustanovení, jímž je rozhodnuto o nevyplacení (i jen části) dotace, je rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 s. ř. s. Městský soud v Praze však shodně s žalovaným konstatuje, že žalobce se podáním nečinnostní žaloby snaží primárně domoci vyplacení zbylé části dotace, avšak vyhověním jeho žalobě by soud mohl žalovanému uložit pouze povinnost vydat opatření podle § 14e, tedy vydat rozhodnutí o neproplacení dotace. Otázkou tedy zůstává, zda žalobkyně zvolila správný žalobní typ pro ochranu svých práv. Z konstantní judikatury správních soudů plyne, že mezi žalobními typy má primát žaloba proti rozhodnutí, následována žalobou na ochranu proti nečinnosti a následně až subsidiární žalobou na ochranu před nezákonným zásahem. Z povahy věci je žaloba proti rozhodnutí vyloučena, neboť v době podání žaloby žádné rozhodnutí vydáno nebylo a vzhledem ke skutečnosti, že žalovaný byl v určité fázi správního řízení nečinný, byla žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu přípustným žalobním typem. Z tohoto hlediska je třeba vyloučit i žalobu proti nezákonnému zásahu, jako žalobu subsidiární k předchozím dvěma typům. Je tedy nezbytné v zájmu zachování spravedlnosti a zajištění přístupu k soudu podanou nečinnostní žalobu modifikovat ve smyslu, že byt' jedním z možných postupů správního orgánu je provedení faktického úkonu, tak pokud je jedním z možných postupů též vydání rozhodnutí, má žalobkyně možnost bránit se prostřednictvím žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. Tentýž názor vyslovil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 18. 6. 2020, č. j. 8 As 331/2019-43: „Z judikatury Nejvyššího správního soudu týkající se obrany proti nečinnosti povinného v rámci informačního zákona vyplývá, že pokud žadatel informaci ani neobdrží, ani o jeho žádosti není rozhodnuto, může se bránit žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. To platí i tehdy, pokud jedním ze způsobů vyčerpání předmětu žádosti je i provedení faktického úkonu, ačkoliv tímto žalobním typem se dle § 79 odst. 1 s. ř. s. jinak lze domáhat pouze vydání rozhodnutí ve věci samé či osvědčení. Jak uvedl rozšířený senát v bodě 57 usnesení ze dne 20. 11. 2018, čj. 5 As 18/2017-40, č. 3847/2019 Sb. NSS, pokud nedojde k vyřízení celého obsahu žádosti, tedy jejímu odmítnutí, či odložení, případně její části, či poskytnutí informace, a bude vyčerpán prostředek ochrany proti takové nečinnosti, budou splněny podmínky pro podání žaloby dle § 79 s. ř. s.“ Žalobkyně tedy zvolila správný žalobní typ.
12. Z hlediska důvodnosti žaloby je stěžejní ve smyslu ust. § 81 odst. 1 s. ř. s. posoudit, zda je žalovaný v době rozhodnutí soudu i nadále nečinný či svoji nečinnost již ukončil. Z konstantní judikatury správních soudů vyplývá, že posouzení, zda je správní orgán v době rozhodování soudu nečinný, není otázkou podmínek řízení, ale důvodnosti žaloby samotné (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2010, č. j. 7 Ans 5/2008-164: „Posouzení toho, zda je správní orgán nečinný ve smyslu § 79 s. ř.

s., je otázkou důvodnosti žaloby (součástí rozhodnutí ve věci samé), nikoliv otázkou existence podmínek řízení.“

13. Městský soud se neztotožnil se žalobkyní, že je třeba uložit žalovanému povinnost vydat ve věci rozhodnutí, neboť žalovaný doložil, že vůči žalobkyni nečinným není (a z podání žalobkyně je zjevné, že i ona si je tohoto vědoma). Z judikatury vyplývá, že pokud odpadne po podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu důvod jejího podání tím, že správní orgán ukončí svoji nečinnost vydáním rozhodnutí nebo osvědčení, v důsledku čehož je žaloba vzata zpět a řízení zastaveno, má žalobce právo na náhradu nákladů řízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2007, č. j. 9 Ans 7/2007-76, a ze dne 27. 4. 2012, č. j. 2 Ans 3/2012-31). Přitom předpokladem pro přiznání náhrady nákladů řízení je důvodnost podané žaloby, tj. existence žaloby na ochranu proti nečinnosti, se kterou by žalobce byl úspěšný, a její následné zpětvzetí v důsledku vydání správního rozhodnutí nebo osvědčení po podání žaloby (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2010, č. j. 3 Ans 27/2010-105). V daném případě tento předpoklad naplněn nebyl.
14. Je nesporné, že žalovaný svoji nečinnost ukončil dne 1. 3. 2021, neboť obě strany na toto rozhodnutí ve svých podáních odkazují a předmětné rozhodnutí je rovněž součástí správního spisu na č.l. 35. Městský soud proto s ohledem na shora uvedené žalobu pod výrokem I. podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.
15. Ve druhém výroku soud nepřipustil změnu žalobního typu a to z několika důvodů. Předně, jak již bylo uvedeno výše, má před zásahovou žalobou (jíž se žalobkyně nyní snaží bránit svá práva) přednost žaloba proti rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2018, č. j. 4 As 61/2018-36: *„Krom tohoto judikatura Nejvyššího správního soudu subsidiaritu zásahové žaloby chápe i jako vyjádření přednostního postavení ostatních žalobních typů zakotvených v soudním řádu správním. Subsidiarita vůči ostatním žalobním typům znamená, že zásahová žaloba je přípustná teprve tehdy, pokud nepřichází v úvahu podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (§ 79 a násl. s. ř. s.) a ani podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy (§ 101a a násl. s. ř. s.) [srov. také usnesení rozšířeného senátu ze dne 18. 4. 2017, sp. zn. 6 Afs 270/2015, bod 52, ve kterém rozšířený senát odkázal na své usnesení ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008 - 98].“* Změnou žalobního typu z žaloby proti nečinnosti na žalobu zásahovou by žalobkyně dosáhla pouze odmítnutí žaloby, neboť v případě možnosti podání žaloby proti rozhodnutí není zásahová žaloba přípustná. Žalovaný totiž vydáním rozhodnutí ukončil svoji nečinnost a žalobkyně se tak mohla a měla domáhat ochrany proti tomuto rozhodnutí ze dne 1. 3. 2021. Nutno podotknout, že žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala ve lhůtě námitky a musela si být proto vědoma, že rozhodnutí ve věci již bylo vydáno a nečinnost ukončena. Ostatně i ve své žádosti o změnu žalobního typu sama uvádí, že žalovaný již rozhodl o dočasném nevyplacení částky dotace. Zásahová žaloba by nepřipadala v úvahu též z důvodu opožděnosti. Subjektivní lhůta pro podání zásahové žaloby je 2 měsíce od doby, kdy se žalobce o zásahu dozvěděl (viz § 84 odst. 1 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že žalobce vymezil trvání zásahu do dne, kdy bylo vydáno rozhodnutí, tedy do 1. 3. 2021 počala tato dvouměsíční lhůta běžet od tohoto data. Změna žalobního typu, která byla soudu doručena až více než 3 měsíce po ukončení zásahu, tak byla podána opožděně a žaloba by opět musela být odmítnuta.
16. Soud dodává, že i v případě, pokud by žalobkyně zvolila správný žalobní typ, tedy žalobu proti rozhodnutí, nemohla by se ochrany před rozhodnutím správního orgánu domoci,

neboť by se jednalo o návrh naopak předčasný. Žalobkyně proti rozhodnutí ze dne 1. 3. 2021 podala ve lhůtě námitky, o nichž dosud nebylo rozhodnuto. Jednou z podmínek žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je přitom vyčerpání řádných opravných prostředků v řízení před správním orgánem. I v případě změny žalobního typu na žalobu proti rozhodnutí správního orgánu by tak soud musel žalobu jako nepřipustnou odmítnout.

17. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. srpna 2021

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu